

ת"פ 60294/05/12 - מדינת ישראל נגד קובי אדוט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

05 נובמבר 2014

ת"פ 60294-05-12 מדינת ישראל נ' אדוט

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

בענין מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קובי אדוט

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד מיטל סטי

ב"כ הנאשם: עו"ד שמרית צור

הנאשם התייצב

הכרעת דין

כתב האישום, התשובה והמחלוקת

1. ביום 10.3.09 בשעה 3:20 לפנות בוקר, התבצעה פעילות מבצעית משטרתית בתחום המועדונים ברחוב יגיע כפיים בתל אביב. השוטר ירחמיאל (רמי) מור יוסף ניגש לעבר הנאשם, אך משזה הבחין בשוטר, שינה את כיוון צעידתו ונכנס למקום בשם "בורקס מיקס". אז הוציא מכיסו סכין והניח אותה בתוך כלי האשפה שהיה מונח על הדלפק. רמי השוטר תפס את הנאשם בידו האחת ואת כלי האשפה בידו האחרת, אך הנאשם הצליח להמלט ממנו. כעבור זמן מה נתפס על ידי השוטר איציק אברהם.

בשל מעשים אלה הואשם הנאשם בביצוע העבירות הבאות: **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, **התשל"ז-1977 [החוק]**, **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

2. בתשובתו לכתב האישום אמר הנאשם שאמנם נכח במקום, אך לא ידע על פעילות מבצעית שהתבצעה ולא ידע שמי שניגש אליו היה שוטר. הוא הבין זאת רק אחרי שזה ניגש אליו ואזק את ידיו. הוא אמנם פתח בריצה במשך מספר דקות, אך לא ידע שמי שרץ אחריו הוא שוטר. הוא היה אחרי בילוי, והיה תחת השפעת אלכוהול. הוא אכן נכנס ל"בורקס מיקס" אך לא החזיק סכין ולא הוציא סכין מכיסו.

3. השוטר **רמי מור יוסף** העיד על אָרועי אותו ערב. עדותו התבססה על דוח פעולה שכתב. השוטר איציק דיווח לו בקשר שיש חשוד המתקרב לכיוונו ללא חולצה, ורמי התבקש לבדוק אותו. רמי, שלבש מדים ירוקים של שוטר מג"ב, הבחין בנאשם (אז - החשוד) וניגש לכיוונו. הוא ציין שבשלב הראשון, כשאיציק אמר לו במכשיר הקשר שצריך לבדוק את הנאשם, הוא היה בקשר עין עם איציק וכך ידע להכווין את רמי אל הנאשם. המרחק ביניהם היה 10 מטר והנאשם היה בלי חולצה, דבר שהוא פרט מיוחד. הוא ראה את הנאשם מיד עם קבלת הדיווח מאיציק. כשהנאשם ראה שרמי מתקרב אליו, הסתובב וניגש לאחת החנויות. רמי הניח שהנאשם ידע שהוא בא לעברו משום שהוא (רמי) הלך בצורה די מהירה, או שהיה משהו בצורת ההתקרבות שלו שגרם לנאשם לזהות שהוא בא אליו, אך בחקירה הנגדית לא שלל אפשרות שמהו אחר גרם לנאשם לשנות כיוון הליכה. כשהנאשם פנה ונכנס למסעדה, רמי הלך אחריו וראה שהוציא סכין מהכיס הקדמי בצד ימין של מכנסיו, ושם אותה בדלי שהיה על הדלפק. אז תפס אותו רמי ביד אחת, וביד השניה תפס את הדלי ובו הסכין. כשהנאשם ראה שרמי לקח את הסכין, השתחרר מאחיזתו והחל לברוח. רמי דיווח לאיציק, הם ביצעו מרדף ואיציק תפס את הנאשם והודיע לו שהוא עצור. רמי השתמש בכל לשם כבילת הנאשם, לצורך איזוקו. רמי לא אמר לנאשם דבר ברגע המעצר. הנאשם אמר לו שהוא מאויים, או משהו כזה. לפי דוח המעצר, עליו הסתמך השוטר בעדותו, הנאשם אמר לו "אני מצטער שברחתי. אני מסטול". לאחר מכן לקחו את הנאשם לתחנה לחקירה. בתחנת המשטרה אמר הנאשם שהוא מצטער, ושהוא מאויים וחושש שידקרו אותו, או משהו כזה. בהתבסס על מזכר שרשם השוטר ביום 10.3.09 הנאשם אמר לו שהוא מודה שברח והוא התחנן בפני השוטר שלא יפתח לו תיק, כי יש לו "על תנאי".

בחקירה הנגדית רמי אמר שמה שגרם לו לחשוד בנאשם ולרצות לבדוק אותו הוא הדיווח של איציק אליו במכשיר הקשר. הוא עצמו לא ידע מה החשד שאיציק ייחס לנאשם באותו שלב, והוא פעל בהתבסס על החשד של איציק, השוטר עימו עבד. הוא הסכים שכאשר נכנס הנאשם ל"בורקס מיקס" הנאשם היה עם גבו אליו, או לא בדיוק עם הגב אלא "במגמה לאחור", אולי בזווית. במענה לטענת הסנגורית כי אם היה מאחורי הנאשם לא יכול היה לראות בדיוק מה הוציא הנאשם מכיסו, השיב שבדוח הפעולה רשם שראה בבירור שהוציא סכין מהכיס הימני. אם היה צל צילו של ספק, או שלא היה מזהה בבירור שמדובר בסכין, היה רושם "חפץ מסוים", אך נכתב בדוח הפעולה שזוהה בוודאות שסכין הונחה בפח. רמי הסכים שאינו יכול לדעת מה היה במיכל האשפה קודם לכן. הוא לא הסכים לטענת הסנגורית שהנאשם לא הבין בשלב שבו רמי תפס אותו בידו מה הוא רוצה ממנו, משום שרמי לא אמר לו שהוא חשוד או מעוכב, ולכן עזב בריצה את המקום. כדבריו: "מההתחלה הוא זיהה אותי שאני מתקרב אליו. הוא שינה את נתיב ההליכה שלו והלך לפלאפל על מנת להתחמק ממני, כדי לא להתקל בי ובשלב שזיהיתי שהוא זרק את הסכין וכשתפסתי אותו אז כן הייתה לו סיבה לברוח ממני" (פרוטוקול 8.9.14, עמוד 19, שורות 8 - 11). הוא לא זכר אם יש ב"בורקס מיקס" מצלמות אבטחה אך אמר שאם היו מצלמות והיה אפשר להשיג צילום - היה עושה זאת.

4. השוטר **איציק אברהם** רשם דוח פעולה לגבי האָרוע והעיד לפיו. ככל שרשם, האָרוע מבחינתו החל כאשר ראה את הנאשם נמלט מפני רמי. לפיכך לא זכר דבר שקדם לכך. הוא העיד כי נכח במקום בשל פעילות שגרתית בסופי שבוע באזור המועדונים, הנערכת בשל ריבוי קטטות. הוא לבש מדי משטרה - מדי מג"ב. הוא רדף אחרי הנאשם תוך שהוא צועק לו לאורך כל המרדף "עצור משטרה". כעבור כ-300 מטר עצר אותו, הנאשם התנגד, איציק נאלץ להוריד אותו לקרקע ואז הוא נכבל ונעצר. לדבריו לא ידע בשלב המרדף מדוע ברח הנאשם מפניו של רמי. אחר כך הבין שהוא ניסה להעלים פגיון. הוא לא ידע לומר היכן היה רמי במהלך המרדף. הוא הצטרף לאיציק לאחר מעשה. הוא לא ידע

לומר אם הנאשם ראה אותו רודף אחריו. הוא לא זכר שהנאשם אמר לו משהו כשעצר אותו, שכן לא רשם דבר בעניין זה.

5. **הנאשם** בעדותו בבית המשפט אמר כי אינו זוכר איפה היה במועד הרלוונטי, אך קרא את הודעתו במשטרה (8/ת) וממנה למד שיצא למועדון ה"נייט" בסביבות 1:00 בלילה. לדבריו, עשו עליו בדיקה בכניסה למועדון והכל היה בסדר. הוא שתה 4 - 6 כוסות וודקה והיה שיכור. בסביבות 3:30 יצא מהמועדון, היה לו חם ועל כן הוריד את חולצתו. הוא רצה לאכול בורקס ולכן הלך לעבר חנות בורקס הנמצאת כ-100 מטר מהמועדון. לפתע חש שדופקים לו על הגב (בחקירה הנגדית אמר בכתף). הוא לא הסתובב, לא הסתכל ימינה ושמאלה, אלא ברח מהמקום שכן הוא חייב כסף לאנשים ויש אנשים שמחפשים אותו. אחרי 2 - 3 דקות (בחקירה הנגדית אמר 3 - 4 דקות) שמע מישהו צועק "משטרה, תעצור", הוא הסתובב (בחקירה הנגדית אמר שבא מישהו מולו) והשוטר אמר לו שהוא עצור. הוא הושיט ידיו, שמו עליו אזיקים וזהו. בחקירה הנגדית הוסיף שאמר: "אין בעיה". הוא הכחיש שהוציא סכין מהכיס וציין שאמר לשוטרים שיש מצלמות במקום ושיבדקו אותן, וכן שיבדקו טביעות אצבע על הסכין. לדבריו, אינו מסתובב עם סכינים. עוד הכחיש כי ראה את רמי ושינה את כיוון הליכתו. הוא לא ראה אף שוטר, גם לא בזווית העין. גם לא שמע שמישהו אמר לו שהוא שוטר או שיעצור. מאחר שהוא חייב כסף לאנשים, כשדופקים לו על הגב בלי לומר דבר, הוא אינו יודע מה זה ולכן ברח, כדי לשמור על עצמו. עד שהוציאו לו אזיקים זה היה נראה לו חשוד, כי מעולם לא ראה מדים ירוקים וידע שמדי משטרה הם כחולים. הוא הודה שאמר לשוטר, לאחר שנעצר, כי ברח, אבל זאת משום שלא ידע שהוא מהמשטרה. הוא הודה שאמר כי הוא מצטער שברח, ושהוא מסטול. הוא לא אמר לשוטרים ברגע המעצר שברח משום שהוא חייב לאנשים כסף, אך אמר זאת בחקירה. הוא הכחיש שהתנגד למעצר ואמר שמיד הושיט ידיו לאזיקים.

דין והכרעה

6. עדויותיהם של שני השוטרים היו עקביות ואמינות. אמנם, איציק לא רשם מזכר על חלקו הראשון של הארוע ובכך יש קושי קל, אך דבריו של רמי לפיהם הנאשם יצא מהמועדון בלי חולצה, פנה בשלב מסוים לכיוון מסעדת הבורקס ולאחר מכן ברח משם, נתמכים על ידי עדות הנאשם עצמו, שתיאר אותם ארועים (אף אם נתן להם פרשנות שונה). עדויות השוטרים עולות בקנה אחד זו עם זו, בנקודות בהן שניהם העידו. רמי העיד בצורה ברורה וודאית בנושא הסכין, וחיזוק לעדותו ניתן למצוא בכך שהסכין אכן נמצאה במקום שאליו ראה את הנאשם משליך אותה. תשובותיו של רמי היו ישירות ולא מתחכמות, וגם כאשר נשאל שאלות שניתן היה לחשוב שיש בהן כדי להחליש את החדש (למשל - האם יתכן שהנאשם שינה כיוון הליכה מסיבות אחרות ולא משום שראה את רמי בא לעברו; האם נכון שרמי לא ראה מה היה בכלי האשפה בו נמצאה הסכין, לפני שהם נכנסו למסעדה; האם נכון שלא שמע רעש כלשהו כאשר הנאשם הכניס את הסכין לכלי האשפה, ועוד) - השיב השוטר תשובות ברורות, לא מתחכמות ולא מגמתיות, אף שאלה יכלו, אולי, לסייע לנאשם.

7. הנאשם, לעומתם, מסר עדות, המעוררת לא מעט תמיהות. תמוהה, למשל, העובדה שהנאשם טען בתחילת עדותו בבית המשפט שאינו זוכר היכן בילה באותו לילה, והוא לומד זאת מההודעה במשטרה (8/ת), אך בהמשך סיפר פרטים רבים ומדויקים על הארוע, בחלקם שונים וסותרים את הודעתו במשטרה, ובחלקם - חדשים לגמרי (למשל - על אודות בדיקה שנערכה לו בכניסה למועדון, דבר שאין לו זכר בהודעתו במשטרה). תמוה, למשל, שאדם שבורח מפני אחר משום שהוא חש מאויים, ולבסוף נוכח שאלה שוטרים שרדפו אחריו, אינו מסביר ברגע הראשון לאחר תפיסתו כי ברח מתוך פחד, אלא אומר שהוא מצטער שברח ומסביר שהוא "מסטול". רק כשהוא מגיע לתחנת המשטרה ונלקח

לחקירה נמסר ההסבר בדבר היותו מאויים. תמוהה הטענה שהנאשם, ברגע שחש טפיחה על הגב (אפילו קיבלתי את גרסתו שרמי טפח לו על הגב, ולא את גרסתו של רמי כי תפס בידו) אינו מסתובב כלל, אלא פותח בריצה בת 3 - 4 דקות מבלי לבדוק מי רודף אחריו.

8. אלא שהגרסה התמוהה אינה הסיבה היחידה או העיקרית לכך שלא ניתן לתת אמון בדבריו. הקושי העיקרי הוא שהנאשם מסר שלוש גרסאות שונות וסותרות, שכל אחת מספרת סיפור שונה באופן מהותי. אלה הן:

לפי הגרסה הראשונה שמסר במשטרה, הוא יצא מהמועדון, פגש באדם שהציג עצמו בפניו כשוטר ולבש מדים ירוקים, הנאשם לא הבין שמדובר בשוטר, הוא ברח ממנו, נכנס למסעדה מול מועדון הלילה, ניגש אליו אותו שוטר, אמר לו שהוא עצור והנאשם הגיש לו את ידיו לאזיקים. "פגש אותי שמעון השוטר, ככה הוא אמר שקוראים לו, לא ידעתי שהוא שוטר ראיתי מישהו עם בגדים ירוקים ואני התחלתי לרוץ. לא ראיתי שהוא שוטר והוא לא אמר משטרה, ברחתי 3 - 4 דקות ריצה, נכנסתי למסעדה מול הנייט וניגש אלי שמעון זה משטרה אתה עצור, תן לי ידיים, נתתי לו את הידיים והגעתי לפה" (ת/8, ש' 2 - 5). כלומר - שלא כגרסתו בבית המשפט, נוצר קשר עין והוא שמע את השוטר מיד בצאתו מהמועדון, עוד לפני שנכנס למסעדה, אלא שהוא לא האמין שזה שוטר ולכן החל לרוץ.

לפי הגרסה השנייה, שגם אותה מסר במשטרה, הוא פגש את השוטר לראשונה בקיוסק של הבורקס, השוטר אמר לו "בוא" והוא ברח ממנו, משום שיש לו סכסוכים עם אנשים. לאחר שמסר את גרסתו הראשונה, שפורטה לעיל, נשאל בהמשך ההודעה מתי ראה לראשונה את השוטר ואז השיב: "בקיוסק, מקום של בורקס. ש: אז מתי ברכת ממנו? ת: בקיוסק. ש: השוטר נכנס לקיוסק והיה אור בקיוסק, לבוש כולו מדי מג"ב ולא זיהית שהוא שוטר? ת: לא, הוא לא אמר לי שזה משטרה. איך שהוא אמר לי בוא הנה אני ברחתי כי יש לי סכסוכים עם אנשים" (ת/8, ש' 30 - 35).

לפי הגרסה השלישית, היא הגרסה שמסר בבית המשפט, הנאשם נכנס ל"בורקס מיקס" בגלל שהיה רעב ובלי שראה קודם לכן כל שוטר שהוא. אז טפח לו מישהו על הגב בלי לומר דבר. מאחר שחשש מפני אנשים המחפשים אותו משום שהוא חייב להם כסף, ברח בלי להסתובב וכלל לא ידע שהוא בורח משוטר. כעבור זמן מה שמע שצועקים לו "תעצור, משטרה", הוא מיד עצר והסתובב והושיט ידיו לאזיקים. הנאשם הבין לראשונה שמי שרודף אחריו הוא שוטר רק לאחר שברח כ-3 - 4 דקות מפני אותו אחד שטפח לו על הגב ב"בורקס מיקס".

יצוין, כי עצם שינויי הגרסה אינם מאפשרים לתת אמון באיזה מדברי הנאשם, אך גרסתו הראשונה, במשטרה, לפיה ידע שהוא בורח מאדם שהציג עצמו כשוטר ולבש מדים ירוקים, קרובה יותר לגרסת השוטרים, לפיה הנאשם ראה מי מהם בא לעברו וניסה לשנות כיוון. עם זאת, גם גרסה ראשונה זו אינה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות: התברר שלא היה אף שוטר בזירת הארוע ששמו "שמעון", ואף שוטר לא טען שהציג עצמו בפני הנאשם בשמו.

9. גרסת הנאשם בבית המשפט כי ברח מרמי לאחר שזה טפח על גבו בפתח "בורקס מיקס", משום שחשב שמדובר במישהו שהוא חייב לו כסף, שמחפש אותו, אינה מתיישבת, כאמור, לא עם הראיות ולא עם ההגיון. מצד אחד אמר הנאשם ש"בורקס מיקס" הוא מקום עם הרבה אנשים, וכי זו שעה שכולם יוצאים מהמועדון ויושבים שם (פ/33, ש' 1).

מצד שני הסביר את העובדה שנס מפני השוטר בכך שרצה לברוח כל עוד נפשו בו, למקום שיש בו אנשים (פ/33, ש' 25 - 26). אם חשש לחייו ורצה מקום הומה אדם, מדוע ברח מהמסעדה, שהיתה - כדבריו - מלאה באנשים?

גרסת הנאשם לפיה ברח בריצה במשך 3 - 4 דקות (נתון עליו חזר מספר פעמים, הן במשטרה, הן בבית המשפט), ואז הגיע "למסעדה מול הנייט" אינה אפשרית אף היא. אדם שרץ 3 - 4 דקות אינו עובר מרחק של עשרות מטרים בודדים בלבד (לפי עדויות השוטרים על המרחקים בינם לבין עצמם, ובין איציק למסעדת הבורקס), ואינו נותר "מול" המועדון ממנו יצא (לפי גרסת הנאשם במשטרה).

מעדות הנאשם בבית המשפט נשמט פרט חשוב, אותו סיפר במשטרה: לדבריו, כאשר היה בקיוסק **החליק**, והחל לדמם מהאצבע, ואת הדם ניגב על מכנסיו. דברים אלה נאמרו לשוטרת במענה לשאלתה מהו כתם הדם שהיה על מכנסיו (**ת/8**, ש' 18 - 19). מוזר כי שכח פרט זה בעדותו. לא ברור מתי באה אותה החלקה, שכן אין מחלוקת כי בקושי הספיק לשהות בקיוסק. הן לפי גרסתו, הן לפי עדותו של רמי, מיד כשנכנס הנאשם לקיוסק נוצר מגע בינו לבין רמי והנאשם החל לברוח. מוזר גם, שאדם הנמצא בבריחה מחליק, כאשר הרודף ממש מאחוריו, וחרף האמור אין הרודף משיגו. איני מאמינה לנאשם שהחליק ונראה לי שמדובר בפרט שהמציא הנאשם כדי לחלץ עצמו משאלה שחשש כי תסבך אותו.

התזה שהציע הנאשם (פ/39, ש' 5 - 6), לפיה רמי השוטר מצא סכין בכלי האשפה ולכן המציא את הסיפור שראה את הנאשם זורק אותה לשם - אינה מתיישבת עם הראיות וגם אינה הגיונית. לא ברור לפי התזה הזו מדוע חיפש רמי בכלי האשפה, מתי ביצע את החיפוש וכיצד מתיישב הדבר עם המצאותו של הנאשם במקום. ברור שמדובר בתזה מופרכת.

10. הפועל היוצא מכל האמור הוא שאיני נותנת אמון בגרסת הנאשם, ואני מאמינה לרמי שהארועים התרחשו כפי שסיפר וכפי שאושרו על ידי איציק, במקטע עליו מעיד גם הוא. מכאן שגם איני מאמינה לנאשם שלא הייתה בידו הסכין שהושלכה לכלי האשפה ושנמצאה שם על ידי רמי, ואני מאמינה לרמי שראה את הנאשם מוציא את הסכין מכיס מכנסיו וזורק אותה לכלי האשפה על הדלפק.

11. ההגנה העלתה טענה בדבר קיום מחדלי חקירה: לא נבדק קיומן של טביעות אצבע על הסכין, למרות שלפי מזכר שהוגש ולפי עדותו של השוטר **ליאור אהרוני, ביקשו השוטרים לשמור על הסכין באופן שיאפשר לקיחת טביעות אצבע (**ת/7** ו-פ/29, ש' 20 - 23). גם הנאשם בחקירתו אמר לשוטרים שהם יכולים לבדוק טביעות אצבע על הסכין כדי להיווכח שהוא לא נגע בה. השוטרת **אלינור יפרח (אשכנזי)** העידה כי היא זו שקיבלה את הסכין מהשוטר רמי, ושלחה אותה למטה הארצי כדי שכתמי דם שנמצאו עליה יבדקו מול דגימת DNA שנלקחה מהנאשם. היא ציינה שאין זו החלטה שלה אם לבקש בדיקת טביעות אצבע, אלא של הקצין, וזאת בשונה מבדיקת ה-DNA, שהיה דחוף לבצעה, ושהיא מתבצעת לפני בדיקת טביעות אצבע, כי בדיקת טביעות אצבע הורסת את ה-DNA (פרוטוקול 22.9.14, עמוד 17, שורה 25 עד עמוד 19, שורה 8). בסופו של יום לא ברור אם נלקחו טביעות אצבע מהסכין, שכן אין בחומר החקירה כל אינדיקציה לביצוע בדיקה כזו.**

אני מסכימה עם הסנגורית שצריך היה לבדוק קיומן של טביעות אצבע על גבי הסכין. גם השוטרים שטיפלו במקרה סברו כך, ולא ברור מה קרה בעניין זה - האם לא נלקחו טביעות אצבע, או שלא נתקבלו תוצאות, או שאלה נעלמו. מדובר במחדל חקירה.

ההלכה בנושא מחדלי חקירה ידועה:

"עצם קיומם של מחדלי חקירה אינו מהווה טעם מספיק לזיכוי של נאשם ... על בית המשפט לבחון, האם המחדלים הנטענים מעוררים ספק סביר לגבי אשמתו של הנאשם ... השאלה אינה האם אפשר וראוי היה לנקוט בצעדי חקירה נוספים, אלא האם יש די ראיות המוכיחות את האישום מעבר לספק סביר".

ע"פ 7287/13 **סידאוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 34 [23.9.14], תוך ציטוט בהסכמה מתוך ע"פ 7546/06 **אבו סבית נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [31.10.07].

במקרה שלפנינו קיימת תשתית ראייתית מספקת להרשעת הנאשם במיזם לו, כפי שפירטתי עד כה. ברור, שקיומן של טביעות אצבע על גבי הסכין היה סותם את הגולל על טענות הנאשם כי לא נגע בסכין, כי לא הייתה שלו וכי לא הייתה ברשותו. מצד שני, העדר טביעות אצבע, בין משום שלא נמצאו ובין משום שלא נבדקו, אינה תומכת בטענות הנאשם. כאשר די בראיות האחרות, כפי שקבעתי כאן, אין נפקות למחדל החקירה.

מחדל נוסף רואה הסנגורית באי בדיקת מצלמות האבטחה ב"בורקס מיקס". גם את זה ביקש הנאשם בחקירתו לבדוק, אך הדבר לא נעשה. השוטר רמי אמר שאילו סבר שניתן להשיג צילומים ממצלמת אבטחה, היה עושה כן, אלא שאינו יודע אם יש מצלמות במקום. הוא לא שאל את הבעלים של המקום לגבי קיומן של מצלמות.

לטעמי מדובר בפעולה שניתן היה לבצעה, אך במקרה זה, לאור נסיבות האירוע והראיות האחרות, לא היה הדבר מחוייב המציאות. יש לזכור כי גם הנאשם, שהוא זה שטען שיש מצלמות אבטחה במקום, יכול היה לבקש צו מבית המשפט לקבל את סרטי האבטחה לו סבר שהענין חשוב ויתמוך בעמדתו. הדבר לא נעשה. מכל מקום, איני רואה בכך מחדל חקירה ובוודאי שאין בכך כדי לכרסם בראיות התביעה.

12. עוד טוענת ההגנה **לפגם בשרשרת המוצג**. לדברי הסנגורית, התביעה הביאה לבית המשפט שקית כחולה פתוחה, שאין לדעת איזה מוצג היה בה. לטענתה, משנשלחה הסכין למטה הארצי של המשטרה לבדיקת DNA, היה על המאשימה להביא לעדות גם את הגורם במטה הארצי שהחזיר את הסכין לאחר שזו הושמה בשקית אחרת. המספר הסידורי המופיע בתעודת עובד הציבור **ת/9**, המתייחסת לקבלת הסכין לבדיקה, אינו זה שמופיע במזכר של ליאור אהרוני **ת/7** שהוזכר לעיל, או **ת/2**, מסמך רישום המוצגים שערכה אלינור יפרח (אשכנזי), שקיבלה את הסכין מהשוטר רמי. לכן לא ניתן לדעת בודאות שהסכין שהוגשה וסומנה עם השקית **ת/3**, היא אכן הסכין שנתפסה בזירת האירוע. כך בפרט נוכח העובדה, שהשוטרת אלינור ציינה שהיו כתמי דם על הסכין, וכאלה לא נמצאו כאן.

בנקודה זו אבהיר כי במהלך החקירה ראתה השוטרת אלינור כתמי דם על מכנסיו של הנאשם ועל הסכין, ולכן ביקשה לשלוח את המכנסיים, את הסכין ודגימת רוק שלקחה מהנאשם בהסכמתו (כעולה מ-**1/ת** ו-**1/נ**), למטא"ר לבדיקה. ההגנה הגישה את **נ/2** - חוות דעת מהמעבדה הביולוגית במטא"ר לפיה הסכין אכן נבדקה, התברר שהחומר עליה הוא אכן דם אדם, אך לא נתקבלה מהסכין כמות DNA הראויה להמשך הבדיקות.

לבית המשפט הוגשה סכין בתוך שקית והשקית סומנה **ת/3**. מהראיות עולה שכך הגיעה הסכין לבית המשפט: השוטר רמי תפס את הסכין בזירת הארוע ומסר אותה לאלינור (פרוטוקול 8.9.14, עמוד 15, שורות 9 - 11; פרוטוקול 22.9.14, עמוד 14, שורה 28 עד עמוד 15, שורה 11 ומזכר **ת/1**). אלינור שרטטה את קווי המתאר החיצוניים של הסכין (**ת/4**, פרוטוקול 22.9.14, עמוד 16, שורות 25 - 31). ממזכר **ת/1** ומעדותה של אלינור בבית המשפט עולה שאלינור הכניסה את הסכין לשקית אטומה (בשל הצורך לבדוק את כתמי הדם). הסכין בשקית תואמת את קווי המתאר שבשרטוט, ואורכה 21.5 ס"מ. השקית, שעליה סימנים בצבע כחול ולכן כונתה "השקית הכחולה", סומנה אצל אלינור **J0111419** (ובבית המשפט **ת/3**). לאחר מכן רשמה אלינור את הסכין במחשב כמוצג. המחשב הוציא מספר פריט ומספר תפיסה. מספר התפיסה הוא 314752 ומספר הפריט 3250834 (**ת/2** ועדותה של אלינור). שלושת המספרים האמורים לעיל מופיעים יחדיו על מדבקה, הנמצאת על גבי השקית הכחולה, אליה הכניסה אלינור את הסכין, וחלק מהמספרים מופיעים במקומות נוספים על השקית. ממזכרו של ליאור אהרוני **ת/7** ומעדותו בבית המשפט (פ/26, ש' 17 - 28) ניתן ללמוד שהוא ערך "טופס לזווי למוצגים", אותו צירף לסכין, כאשר העביר אותה לבדיקת DNA במטא"ר, כשהיא נתונה בשקית המאובטחת שסומנה J0111419. מתוך תע"צ שהוגשה וסומנה **ת/9** אנו למדים שהסכין אכן הועברה למטא"ר, לבדיקה. היא הגיעה בתוך אותה שקית מאובטחת שסומנה J0111419. עוד מצוין בתע"צ כי במטא"ר קיבל המוצג מספר סידורי 295041. כך העידה גם אלינור (פרוטוקול 22.9.14, עמוד 19, שורה 17 עד עמוד 20, שורה 4). על השקית שהוגשה לבית המשפט, שבתוכה הסכין, מופיעות גם מדבקות גדולות נוספות, עליהן רשום "זב/11-09/08860, מז"פ משרד מוצגים" ובשולי אותה מדבקה מודפס: "מס"ד מוצג: **295041**". על הסכין עצמה נמצאת מדבקה שעליה מודפס: 08860/09 וכן המילים "**מ. ביולוגית**" ו-"**שלומית אברהם**".

מכאן שהוכחה שרשרת המוצג במלואה.

וככל שיש צורך באישור נוסף לכך שמדובר באותה סכין: בחוות הדעת **נ/2** שהגישה ההגנה בהסכמה, אכן נרשם כי מי שבדקה את הסכין במעבדה הביולוגית היא **שלומית אברהם**, תיק המז"פ מספרו זב/11-09/08860, התקבלה שקית מאובטחת סגורה שמספרה J0111419, ובתוכה היה אולר קפיצי שסומן מס"ד מוצג 29504. בסוף חוות הדעת נרשם שהסכין נארזה בשקית מאובטחת אחרת והיא הוחזרה למשרד המוצגים של מז"פ. אלינור בעדותה בבית המשפט העידה גם כי מוצגים שחוזרים מהמטא"ר חוזרים בשקית אחרת, עליה כיתובים בצבע אדום, וכך קרה גם כאן. היא לא יכלה להעיד על מה שאירע במטא"ר במקרה הספציפי, אלא רק מידיעה כללית, כיצד מתנהלים הדברים (פרוטוקול 22.9.14, עמוד 16, שורה 4 ואילך). עוד אוסיף, במענה לטענת הסנגורית בסיכומים כי אין היא רואה על הסכין את כתמי הדם הנטענים, כי ניתן לראות על הסכין כתמים חומים דהויים. איני מתיימרת לדעת מה הם, אך לא ברור לי על סמך מה נטען שאין על הסכין כתמים.

סוף דבר - הטענה כי לא הוכחה שרשרת המוצג - נדחית.

עמוד 7

ראשית, **לא היה למי מהשוטרים חשד סביר** כלפי הנאשם בשעה שרמי הלך אחריו. רמי ציין שלא ידע במה חשוד הנאשם, אלא פעל על יסוד הקריאה של איציק בקשר, שאמר לו שיש חשוד בלי חולצה שבא לעברו ויש לבדקו.

איציק, כאמור, לא רשם מזכר בהתייחס למה שקדם למרדף, כך שאין תמיכה או סתירה לדברי רמי ולא ידוע מדוע חשד איציק בנאשם. כך או אחרת, איני סבורה שיש קושי בנושא זה. כאן ממילא לא בוצעה כל פעולת אכיפה על ידי רמי כלפי הנאשם עד אשר לו עצמו היה חשד עצמאי כלפיו. רמי אמנם הלך אחריו ל"בורקס מיקס", אך עשה פעולה ראשונה לעברו רק לאחר שראה אותו מוציא את הסכין מכיסו ומשליכה לכלי האשפה. למעלה מהצורך אוסיף כי שוטרים העובדים יחד רשאים ולעיתים אף חייבים, כאשר לחץ הזמן מחייב זאת, לסמוך זה על זה לעניין קיומו של חשד. לא בכל מצב יוכלו לבקש הסברים או פירוט זה מזה, למשל - כאשר הם בעיצומה של פעילות מבצעית. סביר לחלוטין בעיני ששטר אחד יבצע פעולת אכיפה כלפי אדם אחר על בסיס הוראה משותפו לצוות, גם אם אינו יודע מה הבסיס להוראה.

שנית נטען, כי לא ניתן לייחס לנאשם הפרעה לשטר משום שבשלב שברח מרמי, אחרי שזה תפס את ידו ב"בורקס מיקס", **לא ידע שרמי שוטר** וחשב שהוא בורח ממי שרוצה לפגוע בו. רמי הודה שלא אמר לנאשם באותו שלב דבר.

גם טענה זו דינה להדחות. ראשית, דחיתי את גרסת הנאשם כי לא ידע שמדובר בשוטר. כך, גם בהתייחס לשלב הראשון בארוע, עד המפגש עם רמי ב"בורקס מיקס", אך כך ביתר שאת לגבי השלב השני. האמנתי לרמי שהנאשם הבין שהוא שוטר; האמנתי לאיציק כי לאורך כל המרדף צעק לנאשם לעצור וכי הוא שוטר; הנאשם ידע היטב ששוטר הלך אחריו וידע שהשליך סכין מידו ולכן אני מקבלת את דבריו של רמי כי באותו שלב הייתה לנאשם סיבה טובה מאד לרצות לברוח; גם בשלב שתפס איציק את הנאשם אחרי המרדף, התנגד הנאשם למעצר (שלא כטענתו שהושיט ידו לאזיקים), ואיציק נאלץ להפילו ארצה כדי לכבול אותו. כך גם רמי, שהעיד כי סייע לאיציק לעצור את הנאשם ונדרש לשימוש בכח כדי לעשות כן. התנהגותו של הנאשם בכל אחד מהשלבים הללו עולה כדי הפרעה לשטר במילוי תפקידו. נתתי דעתי לטענות ההגנה כי ההפרעה לשטר איציק לא כלולה בכתב האישום וממילות כתב האישום עולה שבגדר עבירת ההפרעה לשטר מיוחסת לו רק ההימלטות מרמי. אפילו הייתה הטענה נכונה, גם בקטע זה של הארוע הוכחה הפרעה לשטר, כפי שצינתי לעיל. ואולם כתב האישום מדבר גם על כך שאיציק לבסוף תפס את הנאשם, ולכן לטעמי מיוחסת לנאשם הפרעה בכל פרק הזמן שמהבריחה ועד התפיסה, בה השתתפו רמי ואיציק יחדיו.

שלישית טענה הסנגורית, כי **הנאשם היה שיכור** בעת הארוע. מדובר בעבירה הדורשת כוונה מיוחדת - כוונה להפריע לשטר במילוי תפקידו - אותה לא יכול היה הנאשם לגבש בשל שיכרותו, ולכן יש לקבוע שלא התגבש בנאשם היסוד הנפשי הדרוש.

גם טענה זו דינה להדחות. הנטל להוכיח את סייג השכרות מוטל על כתפי הנאשם הטוען לו, ברמה של ספק סביר (ע"פ 6331/11 **אשתי נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 [7.3.13]). בע"פ 6679/06 **סטקלר נ' מדינת ישראל**, פסקה 63 [11.5.06], מנה בית המשפט רשימת מבחנים שיכולים לסייע בהכרעה לגבי תחולתה של הגנת השכרות החלקית, כגון עדויות של אנשים שראו את הנאשם בשעת מעשה, בדיקת רמת אלכוהול, ככל שנעשתה, בחינת השאלה עד כמה זכר

הנאשם את פרטי המעשה לאחר האָרוּע, ועוד. במקרה שלפנינו, כל שיש בידינו הם דברי הנאשם עצמו כי היה שיכור, שנאמרו בעדותו בבית המשפט ובמשטרה, באזני השוטרת אלינור, שהעלתה את דבריו על הכתב במזכר שהוגש וסומן **ת/1**, וכן את העובדה העולה מאותו מזכר, שהנאשם הקיא מספר פעמים. בכך לא די. השוטרים שראו את הנאשם בשעת מעשה לא ציינו דבר על אודות היותו שיכור, והם לא נשאלו על כך בחקירתם בבית המשפט. הנאשם, כשנעצר, אמר להם שהוא "מסטול", לא שהוא שיכור. הנאשם זכר היטב פרטים רבים מהאָרוּע, כעולה מהודעתו **ת/8**, ודבריו, חרף הסתירות, היו קוהרנטיים, דבר שאינו תומך במסקנה שהיה שיכור. השוטרת שגבתה את ההודעה לא רשמה דבר בעניין זה וגם הנאשם לא ציין בהודעתו במשטרה לא ששתה, ולא שהוא שיכור. השוטרת שגבתה את ההודעה ורשמה את המזכר **ת/1** לא נשאלה, אף היא, דבר בעניין זה בבית המשפט. לכן, כבר מהטעם שטענת השכרות לא הוכחה בפן העובדתי, דינה להדחות. נוסף על כך, בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שלא בנקל יקבע כי נאשם היה שרוי במצב של שכרות חלקית, שגרמה לכך שלא צפה את תוצאות מעשיו ולא גיבש את הכוונה הנדרשת בהגדרת העבירה (ע"פ 8274/13 **מדינת ישראל נ' אבו ראס**, פסקה 25 [12.6.14]).

סיכום

14. לאחר שקבעתי שאני נותנת אמון מלא בגרסאות השוטרים ודוחה את גרסת הנאשם, ולאחר שנדחו טענות ההגנה, אני קובעת כדלקמן:

ביום 10.3.09 בשעה 3:20 לפנות בוקר, בתחום המועדונים ברחוב יגיע כפיים בתל אביב, הלך השוטר רמי מור יוסף לעבר הנאשם. משזה הבחין בשוטר, שינה את כיוון צעידתו ונכנס למקום בשם "בורקס מיקס". אז הוציא מכיסו סכין והניח אותה בתוך כלי האשפה שהיה מונח על הדלפק. רמי תפס את הנאשם בידו האחת ואת כלי האשפה בידו האחרת, אך הנאשם הצליח להמלט ממנו. בוצע מרדף אחר הנאשם הן על ידי רמי, הן על ידי שוטר נוסף, איציק אברהם, וכעבור זמן מה נתפס הנאשם על ידי השוטרים איציק ורמי.

לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בביצוע העבירות הבאות: **החזקת סכין למטרה לא כשרה**, עבירה לפי סעיף **186(א) לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף **275 לחוק**.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, במעמד הצדדים